

ورود امام حسین(ع) به مکه معظمه

ورود امام حسین(ع) به مکه معظمه در سال 60 هجری قمری ...

ورود امام حسین(ع) به مکه معظمه در سال 60 هجری قمری امام حسین(ع) پس از آن که از درخواست عامل مدینه برای بیعت با یزید بن معاویه امتناع کرد و به صورت اعتراض آمیز، شهر مدینه را ترک و به سوی مکه حرکت کرد، در شب جمعه، سوم شعبان سال 60 هجری قمری وارد مکه معظمه گردید و به هنگام ورود، این آیه را تلاوت می کرد: *و لَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ*. حرکت آن حضرت از مدینه، در 28 رجب و ورودش به مکه در سوم شعبان و در کل، به مدت پنج روز در راه بود. پس از آن که وارد مکه معظمه گردید، اهالی این شهر مقدس به استقبالش شتافتند. بزرگان و صاحب نفوذان مکه [اعم از ساکنان دایمی و زایران و حاجیان] هر روز به زیارتش رفته و از محضر پرفیض وی بهره مند می شدند. عبدالله بن زبیر که یک روز پیش از حرکت آن حضرت از مدینه، به سوی مکه گریخته و در این مکان مقدس، پناه گرفته بود، امید بسیار داشت که اهالی مکه وی را در مبارزه با یزید بن معاویه همراهی کرده و وی را در دست یابی به حکومت یاری کنند. ولی با تشریف فرمایی امام حسین(ع) به مکه، اکثر مردم با امام حسین(ع) ارتباط برقرار کرده و از اهداف و انگیزه هایش باخبر شدند و بدین لحاظ عبدالله بن زبیر را به حاشیه راندند. بدین جهت عبدالله بن زبیر در باطن، از آمدن امام حسین(ع) به مکه معظمه، ناخرسند بود و دلش می خواست که آن حضرت به هر بهانه ای، این شهر را ترک کند و زمینه را برای بلند پروازی های وی فراهم نماید. امام حسین(ع) بدون در نظر گرفتن جاه طلبی های عبدالله بن زبیر و سخت گیری های عاملان و مأموران یزید، به روشن گری مسلمانان در مکه پرداخت. آن حضرت از سوم شعبان تا هشتم ذی حجه، به مدت چهار ماه و پنج روز در مکه معظمه اقامت نمود و پس از آن که با دعوت انبوه و سراسری کوفیان مواجه گردید، در هشتم ذی حجه سال 60 قمری، مکه معظمه را به قصد کوفه ترک کرد.